

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek **1/ Ing. M. V.** a **2/ J. V.**, oboch bývajúcich v N. a zastúpených JUDr. L. H., advokátom so sídlom v N., proti odporcom **1/ J. B.** a **2/ M. B.**, obom bývajúcim v N., **o zaplatenie 6 438,78 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 18 C 16/1996, o dovolaní navrhovateľiek proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. júna 2009 sp. zn. 8 Co 139/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcom 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 18. marca 2009 č.k. 18 C 16/1996-382 uložil navrhovateľkám 1/ a 2/ povinnosť nahradiť odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy konania 1 928,55 € na účet právneho zástupcu odporcov v lehote 15 dní od právoplatnosti. Rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie navrhovateľiek Krajský súd v Nitre uznesením z 26. júna 2009 sp. zn. 8 Co 139/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odporcom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Podľa jeho názoru námietka premlčania nebola v odvolaní vznesená opodstatnene, lebo odporcovia nárok na náhradu trov konania uplatnili riadne a včas. Nedôvodná je aj námietka o duplicitnom uplatňovaní náhrad za účasť právneho zástupcu odporcov na súdnych pojednávaniach. Odvolací súd v závere časti odôvodnenia

napadnutého rozhodnutia týkajúcej sa posúdenia opodstatnenosti odvolania konštatoval, že v predmetnej veci nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p., so zreteľom na ktoré nemusí súd výnimočne náhradu trov konania (v danom prípade odporcom) celkom alebo sčasti priznať.

Uznesenie odvolacieho súdu napadli navrhovateľky dovolaním. Uviedli, že v konaní došlo k tzv. inej vade, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Podľa ich názoru odvolací súd nesprávne vyriešil otázku premlčania náhrady trov konania odporcov a k nesprávnym záverom dospel aj pri posudzovaní tvrdenej duplicity náhrady trov konania (cestovného, náhrady za opotrebenie vozidla, za pohonné hmoty a čas strávený na ceste právnym zástupcom odporcov). Napadnutému rozhodnutiu tiež vytkli, že vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Žiadali napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporcovia sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníčky konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktoré sú zastúpené v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia (o. i.) vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania. Dovolateľky napadli dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o trovách konania. Takéto uznesenie je v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená.

Vzhľadom na vyššie uvedené by dovolanie navrhovateľiek mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (viď tiež R 117/1999).

So zreteľom na obsah dovolania a tiež § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Navrhovateľky procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. nenamietali; ich existencia v dovolacom konaní nevyšla ani najavo. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Podstata argumentácie dovolateľiek spočíva v tom, že odvolací súd nesprávne posúdil dôvodnosť vznesenia námietky premlčania náhrady trov konania. Z rozhodujúceho (obsahového) hľadiska teda dovolateľky odvolaciemu súdu vytýkajú nesprávne právne posúdenie veci. Nimi tvrdené nesprávne právne posúdenie veci a tiež namietanú tzv. inú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie považuje ale Občiansky súdny poriadok (iba) za relevantné dovolacie dôvody (viď § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.), ktoré samé osebe nezakladajú prípustnosť dovolania (viď § 237 O.s.p. až § 239 O.s.p.). Tak na nesprávne právne posúdenie veci, ako aj na tzv. inú procesnú vadu konania môže byť prihliadnuté len ak je rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté procesne prípustným dovolaním (o ten prípad ale v danej veci nejde).

K námietke, že „rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní“, dovolací súd uvádza, že dovolateľky touto námietkou uplatnili dovolací dôvod, ktorý upravoval Občiansky súdny poriadok v znení do 31. augusta 2003 (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v uvedenom znení). Občiansky súdny poriadok v znení platnom v čase podania dovolania už tento dovolací dôvod neupravuje a skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nepovažuje za procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p.

Pre prípad, že dovolateľky považujú odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu za nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia je judikatúrou dovolacieho súdu považovaná za tzv. inú vadu konania (viď R 111/1998); vada tejto povahy, ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania navrhovateľiek nemožno vyvodiť z ustanovení § 237 a § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., pričom sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľky neboli v dovolacom konaní úspešné. Právo na náhradu trov konania vzniklo odporcom (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd im nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková